

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Partos és Noblet Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Országos Rádió és Televízió Testület** (1088 Budapest, Reviczky u. 5.) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. évi május hó 20. napján kelt 8.K.31.570/2007/13. számú ítélete ellen a felperes által 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - az adóhatóság külön felhívására - 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes hivatalból vizsgálta a felperes 2006. július havi műsorszolgáltatását. Megállapította, hogy a 2006. július 24-ei és július 26-ai főműsor időben szolgáltatott műsor nem tartalmazott 25 percnyi közszolgálati műsorszámot. Az érintett időpontokban a Simpson család, a Nevezz csak!, a Benny Hill Show, a Motoros zsaruk és a Helyszínelők című sorozatok egy-egy epizódját sugározták. Az alperes az 183/2007. (I.24.) számú határozatával megállapította, hogy a felperes megsértette a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) 8.§-ának (2) bekezdését és ezért az Rttv. 112.§-a (1)

bekezdésének e/ pontja és 135.§-a alapján műsorszolgáltatási naponként 600.000 forint, összesen 1.200.000 forint megfizetésére kötelezte a felperest. A határozat indokolása szerint a 2006. évben az alperes már hét alkalommal marasztalta felperest azonos kérdésben. A bírság összegének meghatározásánál az alperes nem vizsgálta az elérhető bevételt.

A felperes keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését, illetőleg az alkalmazott szankció mérséklésével annak megváltoztatását kérte. Álláspontja szerint az alperesi határozat indokolása több helyen is hiányos és hibás. A Simpson család és a Helyszínelők érintett szegmensei eleget tettek a közszolgálati követelményének. Az alperesi határozat az alkalmazott szankciók körében is jogszabálysértő, nem kielégítően indokolt és eltúlzott.

Az alperes a határozat jogszerűségére hivatkozással kérte a kereset elutasítását.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, mert alperesi határozatban felsorolt egyik műsorszám sem tartozik a közszolgálati műsorszámok kategóriájába. Az elsőfokú bíróság az Rttv. 2.§ 19. pontjában felsorolt alcsoportok elemzésével megállapította, hogy sem a Simpson család, sem a Helyszínelők nem sorolható a jogszabály szerinti definíciók egyikébe sem.

A szankcióhoz kapcsolódó kereseti kérelem kapcsán az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperesi határozat indokolása megfelelő volt, és a megelőző hét alkalomra figyelemmel a bírság mértéke sem tekinthető eltúlzottnak.

Az elsőfokú bíróság összegzés képpen kiemelte, hogy a kereseti kérelem alátámasztására a felperes a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 164.§-ának (1) bekezdés szerinti kötelezettsége ellenére nem terjesztett elő bizonyítási indítványt.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének kereseti kérelem szerinti megváltoztatását kérte. Álláspontja szerint a mind a Simpson család, mind a Helyszínelők érintett epizódja megfelelt az Rttv. 2.§-a 19/f/ alpont szerinti kritériumoknak: az egyik segíti a mindennapi életvitelt, a másik kiszolgálja a nézők tájékoztató, kulturális igényeit. Kiemelte, hogy a Simpson család epizódjai olyan aktuális társadalmi problémákkal foglalkoznak, mint a korrupció, vagy a társadalomra kivetett túlzott mértékű adó, és a probléma feldolgozása a nézők számára könnyen befogadható, humoros - groteszk és szatirikus - akár csak Jonathan Swift és George Orwell munkái.

A szankció mértékére nézve előadta, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe azt, miszerint az alperesi határozatnak legalább utalást kellett volna tartalmazni arra, miért nem állapítható meg a jogosulatlanul elért bevétel kétszerese, mint bírság alap. Ennek hiányában az alperes nem tett eleget mérlegelési kötelezettségének, ami az alperesi határozat hatályon kívül helyezését megalapozó, súlyos eljárási hiba.

Az alperes nem terjesztett elő ellenkérelmet.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának 1/2007. KK. vélemény VII/2. pontja szerint a 46/2007. (VI.27.) AB határozat nem akadályozza annak, hogy a 2007. december 31-ig létrejött (és jogerős) közigazgatási határozatot a bíróságok az Rttv. 112.§-a szerinti szabályokat is alkalmazva vizsgálják. Az Rttv. 135.§-ának rendelkezései azonban az AB határozatot követően is alkalmazhatók műsorszolgáltatási ügyekben. Erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla nem látta akadályát az Rttv. 135.§-ának alkalmazásának, illetőleg a felperesi fellebbezés elbírálása során az Rttv. 112.§-a (1) bekezdésének e/ pontja tekintetében az alkalmazás jogszerűsége vizsgálatának.

Az Rttv. 112.§-a (1) bekezdésének e/ pontja szerint, ha a műsorszolgáltató az e törvényben, illetve a szerzői jogról szóló törvényben, valamint a műsorszolgáltatási szerződésben és a rádióengedélyben előírt feltételeket és előírásokat nem teljesíti vagy megsérti, illetőleg ha műsorszolgáltatóval a cselekmény elkövetésekor munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló más jogviszonyban lévő személy bűnösségét a Btk. 329. §-ában meghatározott bűncselekmény miatt jogerős ítélet állapította meg, a Testület a közszolgálati műsorszolgáltatóval, a bejelentés alapján műsorszolgáltatást végző műsorszolgáltatóval szemben, illetve a Panaszbizottság kezdeményezésére bírságot szab ki a 135. § szerinti összehatárok között.

Az Rttv. 2.§-ának 19/ pontja szerint közszolgálati műsorszám a műsorszolgáltató vételkörzetében (országos, körzeti, helyi) élő hallgatók, nézők tájékoztató, kulturális, állampolgári, életviteli szükségleteit, igényeit szolgáló műsorszám, így különösen: a/ a művészeti alkotás, az egyetemes, a magyar és a magyarországi nemzeti és etnikai kisebbségek kultúráját, valamint a magyarországi nemzeti és etnikai kisebbségek életét, a kisebbségi álláspontokat bemutató közlés, b/ oktatási, képzési célú ismeretek közzététele, c/ tudományos tevékenység és eredmények ismertetése, d/ a vallásszabadság megvalósulását szolgáló, valamint az egyházi és a hitéleti tevékenységet bemutató műsorok, e) a gyermek- és ifjúsági műsorok, valamint a gyermekvédelem céljait szolgáló ismeretterjesztő, felvilágosító műsorok, f/ a mindennapi életvitelt segítő, az állampolgárok jogi és közéleti tájékozódását szolgáló, az egészséges életmódot, a környezetvédelmet, a természet- és tájvédelmet, a közbiztonságot, a közlekedésbiztonságot elősegítő ismeretek terjesztése, g/ az életkoruk, testi, szellemi vagy lelki állapotuk, társadalmi körülményeik következtében súlyosan hátrányos helyzetben lévő csoportok számára készített műsorszám, h/ a hírszolgáltatás.

Az Rttv. 2.§-ának 19/ pontja határozza meg a közszolgálati műsorszám fogalmát: a hallgatók, nézők tájékoztató, kulturális, állampolgári, életviteli szükségleteit, igényeit szolgáló műsorszám. A definíció, „így különösen” fordulata következtében az Rttv. 2.§ 19. pontjának a/-h/ pontja szerinti felsorolása egyrészt nem kizárólagos, másrészt a műsorszám csak akkor tartozik a felsorolásba, ha megfelel a fogalom meghatározásának. A Fővárosi Ítéltábla a peres felek közötti, más közigazgatási határozathoz kapcsolódó 4.Kf.27.362/2008/4. sorszámú ítéletében már

megállapította, hogy a közszolgálati műsorszám nem azonosítható a szórakozás iránti igény kielégítésével. Az Rttv. 2.§-a 19/ pontjához tartozó felsorolás szerinti műsorszámok esetében a közszolgálati akkor állapítható meg, ha a hasonló jellegű műsorszámokhoz - pl. egyéb gyermek és ifjúsági műsorok - képest megjelenik valamilyen-, mégpedig a tájékoztatást szolgáló többletelem. A felperes fellebbezése is ezen követelménnyel cseng össze, mivel azért tekinti a közszolgálati körébe tartozónak a Simpson családot, mert a műsorszám - a felperesi hivatkozás szerint - aktuális társadalmi problémákkal foglalkozik.

Az elsőfokú bíróság már kitért arra, hogy a felperes a Pp. 164.§-a szerinti bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. E körben a Fővárosi Ítélőtábla lényegesnek látja és kiemeli, hogy a Simpson család és a Helyszínelők sorozat más epizódjai tekintetében a felperes a korábbiakban már hivatkozott 4.Kf.27.362/2008. számú másodfokú eljárásban a műsorszámokat az Rttv. 2.§ 19/a/ alpontja alá tartozónak tekintette, míg jelen esetben a 19/f/ alpont szerinti követelményeknek való megfelelésre hivatkozik. Az Rttv. 2.§-a 19/ alpont szerinti meghatározásból következőn egy adott közszolgálati műsorszám - tartalmának függvényében - akár több csoport alá is besorolható lehet. A másodfokú bíróság közvetlen tudomása alapján azonban a perbeli sorozatok egyes epizódja nem különböznek annyira, hogy a felperes a különböző peres eljárásokban az önellentmondás veszélye nélkül hivatkozhaszon más-más Rttv. szerinti kategóriákra. A Fővárosi Ítélőtábla értékelése szerint ez a körülmény is azt támasztja alá, hogy nincs olyan törvényi kategória, amelybe besorolva a közszolgálati műsorszámok közé tartozhatnának az érintett epizódok.

Az Rttv. 8.§-ának (2) bekezdése szerint közszolgálati műsorszámokat a főműsor időben legalább 25 percen kell szolgáltatni. Ha a műsorszolgáltató a főműsor időben nem ad műsort, 7.00 és 18.30 óra között kell a közszolgálati műsorszámokat szolgáltatnia legalább 25 percnyi műsoridőben.

A felperes fellebbezésében a Helyszínelők epizódnál hivatkozott arra, hogy az kiszolgálja a nézők tájékozódási, kulturális igényeit. Ahhoz, hogy egy műsorszám a közszolgálati jegyében kulturális igényt kielégítő legyen, többlet elem, mint pl. tudományos igényesség, nevelő célzat, speciális ismeretek közlése, szükséges. Ezek hiányában a Helyszínelők érintett epizódja nem minősül közszolgálati műsorszámnak.

Mivel sem a Simpson család, sem a Helyszínelők epizódjai, sem az alperesi határozatban felsorolt más műsorszámok nem tekinthetők közszolgálati műsorszámnak, az elsőfokú bíróság helytállóan tekintette jogszerűnek az alperesi határozat érdemi megállapításait.

A Pp. 253.§-ának (3) bekezdése alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezési (csatlakozó fellebbezés) kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között (247.§) változtathatja meg, e korlátok között azonban a perben érvényesített jog, illetőleg az azzal szemben felhozott védekezés alapjául

szolgáló kérdésekben is határozhat, amelyekben az elsőfokú bíróság nem tárgyalta, illetőleg nem határozott.

A felperes keresetében hivatkozott arra, hogy az alperesi határozat nem tartalmaz kielégítő indokolást a szankció meghatározásáról. Erre tekintettel fogadta el a Fővárosi Ítéltábla, hogy a fellebbezésnek a bíróság alap meghatározását vitató előadását, a felperes nem csak a másodfokú bíróság előtt terjeszthette elő, így a Pp. 253.§-a (3) bekezdését alkalmazva nincs akadálya a vizsgálatnak.

Az Rttv. 135.§-ának (1) bekezdése szerint, jogosulatlanul végzett műsorszolgáltatás, illetve az e törvényben előírt bejelentés nélkül vagy attól eltérő módon végzett műsorelosztás és műsorszétoztás esetén a felelőssel szemben a Testület a jogosulatlanul elért bevétel kétszeresének megfelelő, vagy ha ez nem állapítható meg, tízezer forinttól egymillió forintig terjedő bírságot szabhat ki, melyet az Alapba kell befizetni.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a felperes a jogosulatlanul elért bevételre vonatkozóan pontos, határozott kereseti indokot nem terjesztett elő, ehhez képest a jogosulatlanul elért bevétel meghatározása körében bizonyítást sem ajánlott fel. Ennek okán a konkrét műsorszámok esetében nem állapítható meg, hogy valóban volt-e jogosulatlanul elért bevétel, és ennek hiányában nem lehet arra következtetni, hogy az alperesi jogszabálysértés - az elért bevétel tisztázására irányuló bizonyítási eljárás elmaradása - valóban kihatott volna a bírság érdekére. Ez okból nem kerülhet sor az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására, a szankció körében az alperesi határozat hatályon kívül helyezésére és az alperes új eljárásra kötelezésére.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes javára másodfokú perköltség nem merült fel, míg a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM. számú rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján viseli a fellebbezési illetéket.

Budapest, 2008. évi november hó 5. napján

Dr. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva s.k. előadó bíró,
Dr. Losonczy Erzsébet s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
bírósági írnok